

A KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS MÉRFÖLDKÖVEI

2026. szeptember 24 és 27-e között külföldi magyar közösségek találkozájára került sor Budapesten, a MKPK Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat szervezésében. A világ minden részéből érkezünk, ahol magyar katolikus testvéreink élnek. Öröm volt újra találkozni, együtt lenni az imádságban, az Eucharisztia ünnepében, bekapcsolódni az előadásokba, részt venni a nemzetek szentmiséjén.

Ezen élménygazdag pillanatokon túl leginkább az egyéni beszámolókat vártam. Minden egyes közösség beszámolójából kicsengett a hála és a köszönet hangja. Mindannyian nemes és értékes kincsek letéteményesei és birtokosai vagyunk. Múltunkat szemlélve előre is tekintettünk. Fő kihívás mindannyiunk számára, hogyan tudjuk megőrizni kettős identitásunkat, magyar és keresztény, a diaszpóra közösségeinkben, távol a szülőföldtől.

Az interaktív előadások keretében arra kerestük a választ, hogy milyen eszközök segítségével és milyen alapértékek mentén kívánjuk megtartani és erősíteni egyéni közösségeinket. Kimeríthetetlen gazdagságú a rendelkezésünkre álló eszköztár. Kérdés csupán, hogy mennyire vagyunk nyitottak az idők jeleire.

Annak tükrében, hogy 2027. május 13-án missziónk 80 esztendőssé lesz, azt kell mondanom, nincs okunk a panaszra. Nyolc évtized hosszú idő. Mögöttünk generációk sora, örömek és nehézségek, találkozások

és búcsúzások, újrakezdések és továbbépítések. Számtalan olyan kezdeményezés és megvalósítás, amely reménnyel tölt el jövőnket illetően.

A legfontosabb kérdés itt és most: miből épült fel és miből épül tovább a mi közösségünk. Nem más ez, mint a múlt tényszerű szemlélése és a jövő lehetőségeinek valós értékelése.

Egyfajta bizonyosság, egy ház akkor áll biztosan, ha vannak szilárd kövei. Egy közösségnek is megvannak a maga „szegletkövei”: azok az értékek, emberek, találkozások és szolgálatok, amelyekre nemzedékeken át lehet építeni. Nem feledjük az első köveket, amelyeket azok raktak le, akik 1947-ben, idegen környezetben, az otthontól távol is fontosnak tartották, hogy legyen egy hely, ahol magyarul lehet imádkozni, énekelni, ünnepelni, és ahol az ember otthon érezheti magát. Az ő hitükből és összetartozásukból indult el az a közösség, amelynek ma mi is részei vagyunk.

Azóta sok minden változott. Változtak az emberek, a körülmények, a nemzedékek.

RÓZSAFÜZÉR ÉS ELCSENDESEDÉS: AZ IMÁDSÁG SZELÍD EREJE OKTÓBERBEN

„A rózsafüzér mondása nem más, mint Krisztus arcának szemlélése Máriával.”

Szent II. János Pál pápa

Amikor kézbe vesszük a rózsafüzért, pontosan erre az áldott szemlélődésre hív meg minket a Szűzanya. Bár sokan úgy gondolhatják, hogy a szentolvasó csupán gépies szövegismétlés, valójában lényegét tekintve mélyen krisztologikus imádság. Ahogy Szent VI. Pál pápa fogalmazott: az Üdvözlégyek litániaszerű ismételtetése képezi azt a hátteret, amelyben Krisztus életének titkait Mária szemével követjük végig. Szent II. János Pál pápa rávilágított: ha a rózsafüzért a szeretet kifejezésének tartjuk, sosem fáradunk bele, hogy újra és újra visszatérjünk a Szeretethez- magához Krisztushoz. A 2017-es međugorjei Ifjúsági Fesztiválon Ernest Simoni bíboros is erre bátorította a fiatalokat, hangsúlyozva, hogy ezen ima által a Szűzanya világosságot, békét és számtalan kegyelmet ajándékozik a hívőknek.

Ahogy az őszi avar megszínesedik, s a nappalok érezhetően rövidülnek, a természet lassan felkészül a téli megpihenésre. Október nem csupán az évszakváltás ideje, hanem az egyházi év egyik legszebb időszaka is: a Rózsafüzér hónapja. Ebben a felgyorsult világban a szentolvasó szemének morzsolgatása olyan, mint egy lelki horgony, amely visszavezet minket a belső béke és az Istennel való mély találkozás kikötőjébe.

A rózsafüzér (rosarium) elnevezése ahhoz a hagyományhoz fűződik, miszerint Szent Domonkos összepréselt rózsaszirmokból készített koszorút a Szűzanyának. Az ima gyökerei az első századok reméltéig nyúlnak vissza, s a középkor jámborságában formálódva nyerte el mai alakját.

Kép: M.I. által generált kép

A 19. század végén a Rítus Kongregáció elrendelte, hogy az egyházat szorongató időkben egész októberben naponta imádkozzák a rózsafüzért a templomokban – ez a hagyomány teremti meg ma is az esti októberi ájtatosságok meghitt légkörét.

Ezt a belső keresést és a szentolvasó csendjét költőink is megörökítették. Babits Mihály Októberi ájtatosság című versében a templomi kórus padján ülve fogalmazza meg a modern ember vágyódását az örök Isten után: „Pedig a soknál mennyire több az egy, az Egy, aki Valaki, mégis, akire hallgat a föld is, ég is.”

Soha nagyobb szükség nem volt a napi imára, mint napjainkban. Amikor október estéin a plébániai közösségben vagy az otthonunk csendjében kezünkbe vesszük az olvasót, Boldog Bartolo Longóval együtt vallhatjuk: ez az ima az „édes lánc, mely Istenhez láncol minket”. Engedjük, hogy a rózsafüzér szelíd ritmusa átformálja mindennapjainkat, s elhozza szívünkbe a reményt és a lelki béke gyümölcseit.

„Te pedig, Mária, Mennyei Királynője,
Legyél továbbra is lelkeknek őrzője!
Imádkozzál értünk teremő Atyánkhoz,
Legyél Te és Fiad mindörökké áldott!”

Hegedűs Emese: Rózsafüzér királynője (részlet)

Dr. Czupper-Váraljai Ágnes

PÉCSI SZENT MÓR PÜSPÖK - A MŰVELTSÉG ÉS A HŰSÉG PATRÓNUSA

Szent Mór 1000 körül született a hagyomány szerint magyar szülőktől és gyermekkorában került a pannonthalmi Szent Márton-kolostorba, ahol bencés szerzetes lett. A rendbe belépve a Maurus, Mór nevet kapta és 30 éves kora körül elnyerte az apáti tisztséget.

Szent Imre herceg legendájából tudjuk, hogy Szent István királyunk és fia pannonthalmi látogatásakor Imre herceg a szerzeteseket csókkal köszöntötte, Mórt hét csókkal illette, jelezve ezzel, hogy önmegtartóztató, tiszta életet él. E nevezetes látogatás után 1036-ban Szent István király kiszólitotta Mórt a kolostor csendjéből és Pécssett püspöki méltóságra emelte.

Az 1046-os pogány lázadáskor, amelynek Szent Gellért püspökünk is áldozata lett, Mórnak nem esett bántódása. Székesfehérváron egyike volt a három püspöknek, akik András királyt megkoronázták.

A tihanyi alapítólevelet, mellyel I. András király 1055-ben újabb bencés apátságot hívott életre Szent Mór tanúként írt alá. Pécs, a püspöki székváros 1064 húsvétján nevezetes esemény színhelye lett: Salamon és Géza királyfik kibékülése után, Szent Mór koronázta Salamont királlyá. Az első magyar legendát ebben az időszakban írta Szent Andrásról és Szent Benedekről, a Zobor-hegyi remetéről. Valószínűleg Pécssett, 1070 körül hunyt el.

Folyamatos tiszteletét a Szentszék

1848. július 22-én hivatalosan is jóváhagyta. A bullában IX. Piusz pápa a következőket írta: „Életének nyilvánvaló szentsége halálától fogva méltán részesült a hívek részéről nyilvános egyházi tiszteletben: bár a régi kort sok homály fedi, bár az országot ért sok csapás folytán a régi magyar egyház emlékei csaknem mind hiányoznak, a történelemből és a hagyományokból ennyi világos. Azt pedig, hogy a tisztelete mindmáig fennállt, bizonyítja mindazoknak az íróknak egybehangzó tanúságtétele, akik Mórról úgy emlékeznek meg, mint boldogról és szentről. Hozzájárul ehhez, hogy képét nem egyszer festették meg szent főlirattal.”

XI. Pius pápa 1925. december 4-én a Pécsi Egyházmegye társvédőszentjévé nyilvánította Szent Mórt.

Szent Mór élete folyamán egyszerre volt: szerzetes, püspök, lelkipásztor, művelt egyházi ember, író és min-

denekelőtt Krisztus követője. A tudás és a hit nem álltak szemben egymással Szent Mór életében, számára az imádság, a műveltség és a szolgálat ugyanannak az életnek részei voltak. Személyében találkozik a Pécsi Egyházmegye története, a szerzetesi lelkület, a tudomány és a magyar kereszténység megszilárdulásának kora.

Szent Mór egyik legfontosabb üzenete számunkra: Az Egyházat nem elsősorban a kövek, hanem az élő hitű emberek építik.

A SZABADSÁG ÉS A HŰSÉG ÁRA – OKTÓBER

23. KERESZTÉNY SZEMMEL

Minden nemzet életében vannak pillanatok, amikor az elnyomás sötétsége felett áttör a lélek tiszta világossága. 1956 októberére nem csupán egy politikai felkelés vagy történelmi fordulat volt, hanem a magyar nép erkölcsi eszmélése: a hűség, az igazság és az emberi méltóság kiáltása a hazugság és a zsarnokság ellen.

Ebben az esztendőben, a 70. évforduló mérföldkővénél állva a jubileum különös felelősséggel ruház fel minket. Ahogyan Mayer Mihály püspök egykor rávilágított: emlékezni a fejünkkel szoktunk, de ünnepelni csak azt lehet, ami az értelmünkéből leszállt a szívünkbe. Az igazi ünnephez a teljes ember kell, aki az Úristen előtt meghajolva ad hálát.

A történelem számunkra a saját családi emlékezetünkben is él. Édesanyám mesélte, hogy nagyszülei Miskolcon látták a lámpavasra húzott embereket, s megérezték, hogy a világuk gyökeresen megváltozik. Nagypapám nem tudott megalkudni a zsarnoksággal: kiállt az igazságért, de ez felperzselte a család életét. Munkatársát elvitte a hatalom, neki pedig az éjszaka leple alatt egyedül kellett disszidálnia, hátrahagyva otthonát és szeretteit. Ez a fájdalmas hiány emlékeztet arra, hogy 1956 vérző szívű édesapák és szétszakított családok áldozata volt.

1956-ban az államosítással és a harcokkal mindenki elvesztette anyagi javait. Két dolog maradt: az Isten és az az értékrend, amelyet a legnehezebb helyzetekben is követtek. Hittek abban, hogy az igazság és a szabadság Isten ajándéka, amelyért érdemes kiállni, akár az élet árán is.

Mindszenty József bíboros, aki maga is a meg nem alkuvó hűség jelképeként áll előttünk - s akinek mellszobra a stuttgarti Bruder Klaus templom előtt áll -, így intett minket: „Ha

Kép: M.I. által generált kép

egymillió magyar imádkozna, nem félténém a nemzetet...” Ez az ima és hívás nem csupán a múlttól szól, hanem a jövőnkről is: rávilágít arra, hogy a nemzet lelki megújulása nélkül nincs igazi feltámadás.

Ma, hét évtized távlatából, egy sokszor zajos és értékvesztett világban a mi feladatunk, hogy a szabadság ezen szent örökségét ne csak megőrizzük, hanem meg is éljük a mindennapokban. Bibó István szavaival élve: „A haza nemcsak föld, nemcsak nép, hanem erkölcsi parancs is.” Ez a parancs ma arra hív, hogy ne közönyösek, hanem cselekvő, felelős tagjai legyünk közösségeinknek. Hajtsunk fejet a névtelen és ismert hősök előtt, s imádkozzunk nemzetünkért, hogy az Úr tartson meg minket az igazságban, a szabadságban és az egymás iránti szeretetben.

„Nem érti ezt az a sok ember,
Mi áradt itt meg, mint a tenger?
Miért remegtek világrendek?
Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.
De most sokan kérdik: mi történt?
Ki tett itt csontból, húsból törvényt?
És kérdik, egyre többen kérdik,
Hebegve, mert végképp nem értik –
Ők, akik örökségbe kapták –
Ilyen nagy dolog a Szabadság?”

Márai Sándor: Mennyből az angyal (részlet)

Dr. Czuppper-Váraljai Ágnes

AZ ELVETETT KŐ CSODÁJA – HOGYAN LEHETSZ TE IS FONTOS ÉPÍTŐKŐ?

Kép: M.I. által generált kép

Egyszer egy kis követ félrerúgtak az út szélére. Nem volt szép, nem volt szabályos, ezért senki sem gondolta, hogy valaha még szükség lesz rá. A többi kőből fal épült, ő pedig ott maradt egyedül.

Aztán valaki észrevette. Felvette, megforgatta a kezében, és rájött: éppen ez a különös formájú kő illik arra a helyre, ahol a falnak a legnagyobb szüksége van rá.

A Biblia is beszél egy ilyen köről: „A kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkővé lett.” Jézust is sokan elutasították, mégis ő lett az, akire Isten közössége épül.

Talán te is érezted már úgy, hogy nem vesznek észre. Nem téged választottak elsőnek, valaki nem hívott játszani, vagy azt gondoltad, hogy más ügyesebb, bátrabb, érdekesebb nálad. Ilyenkor jó emlékezni arra, hogy Isten nem ugyanúgy néz ránk, mint az emberek.

A Mustármagocska foglalkozásain ezt újra és újra megtapasztalom. Amikor együtt énekelünk, játszunk vagy barkácsolunk, nincs két egyforma

gyermek. Van, aki már az ajtóban mosolyogva mesél, más először csak csendben figyel. Van, aki bátran énekel, más inkább alkot, vagy csak lassan kapcsolódik be. Mégis mindenkire szükség van.

Egy közös ének sem attól szép, hogy minden hang egyforma. Egy rajz sem attól különleges, hogy mindenki ugyanazt készíti. A közösség is attól lesz igazán szép, hogy mindenki hozzátesz valamit abból, amit csak ő tud adni.

Talán te veszed észre elsőként, ha valaki szomorú. Talán te mersz odamenni az új gyerekhez, és azt mondani: „Gyere, játssz velünk!” Lehet, hogy szépen énekel, megnevettetnek a vicceid, ügyesen segítesz, vagy egyszerűen jól tudsz figyelni másokra.

Ezek apróságnak tűnnek, pedig néha egyetlen kedves mondat egész napra erőt adhat valakinek. Lehet, hogy soha nem tudod meg, mennyit jelentett a mosolyod, a segítséged vagy az, hogy kiálltál valaki mellett.

Isten nem azt kérdezi, hogy te vagy-e a leghangosabb vagy a legnépszerűbb. Azt nézi, mit kezdesz azzal a szeretettel és tehetséggel, amit kaptál.

Ha tehát egyszer úgy érzed, hogy te csak egy félretett kis kő vagy, jusson eszedbe: lehet, hogy éppen rád vár egy hely, amelyet senki más nem tud ugyanúgy betölteni.

Nézz körül ma, és kérdezd meg magadtól: Kinek lehetek ma egy kis támasz?

Mert lehet, hogy egy mosolyoddal, egy jó szóval vagy egy apró segítséggel éppen te leszel az a fontos építőkö, amelytől valakinek szebb lesz a napja.

Bandean Andrea

A SAJÁT ÁLARCAINK MÖGÖTT - ISTEN KÉPMÁSÁNAK FELFEDEZÉSE

Isten képmása a keresztény-zsidó kultúrkörben, illetve más spirituális hagyományban az ember legbelső, tiszta lényegét jelenti. Ez a bennünk lévő isteni szikra, a szeretetre, alkotásra és mély kapcsolódásra való képesség. A mondat lényege, hogy ha valaki képes lehántani magáról a társadalmi szerepeket, a félelmeket és a hamis egót, az álarcot, akkor fedezheti fel a tiszta, nemes és transzcendens lényegét – vagyis azt, hogy az ember eredendően az isteni rend része.

A teremtés utolsó napján Isten ezt mondta: „Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlóvá.” (Ter 1,26). Így alkotómunkáját kézjegyével fejezte be. Isten porból megformálta az embert és életet lehelt bele. Isten „képmásával” vagy „hasonlatosságával” bírni legegyszerűbben kifejezve azt jelenti, hogy azért lettünk megteremtve, hogy Istenre hasonlítsunk. Ádám nem abban az értelemben hasonlított Istenre, hogy hús-vér lény volt. A Szentírás azt mondja, hogy „Isten Lélek” (Jn 4,24), következésképpen test nélkül létezik. Mindamellett, Ádám teste valóban tükrözte Isten életét, mivel tökéletes egységben lett megteremtve, és nem volt halálra ítélve.

Az Isten képmása az ember anyagtalan részére utal. Elválasztja az embert az állatok világától, alkalmassá teszi arra az uralomra, amelyet Isten szánt neki a föld felett (Ter 1,28), és képessé teszi a Teremtőjével való közösség gyakorlására. Ez egy mentális, erkölcsi és társadalmi hasonlóság.

A saját álarcunk mögé nézni az egyik legbátrabb önismereti lépés. Az álarc – a pszichológiában a persona – az a

Kép: M.I. által generált kép

szerep, amelyet a külvilág felé mutatunk, hogy megfeleljünk az elvárásoknak, megvédjük magunkat a bántásoktól, vagy elnyerjük mások elismerését.

Amikor azonban hajlandók vagyunk levenni ezt a maszkot, egy mély, belső utazás veszi kezdetét, ahol a sebezhetőség és a belső tisztaság egymásba fonódik.

A maszk mögött szinte mindig a sebezhetőség lakozik. Sokan a sebezhetőséget a gyengeséggel azonosítják, ám a valóságban ez a legnagyobb erőforrásunk. Amikor felvállaljuk a sebezhetőségünket, elismerjük a félelmeinket, a hibáinkat és a tökéletlenségeinket. Nem akarunk többé csálhatatlannak tűnni.

És amikor végre elég bátrak vagyunk ahhoz, hogy lehántsuk az álarcainkat, feltárul előttünk az a csendes, mégis fénylő igazság, hogy az isteni képmás nem valami távoli misztérium, hanem a bennünk élő tiszta lényeg, amelyhez csak akkor jutunk el, ha merünk sebezhetően és őszintén önmagunkká válni.

Muresan Rita

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Október 4-én, vasárnap, 15.00 órakor szentmise és gyermek-istentisztelet.

Október 16-án, pénteken, *Barátságklub*. 16.00 órakor szentmise!!! 17.00 órától pedig előadásban lesz részük a jelenlévőknek. Figyeljünk az időpont változásra!

Október 18-én, vasárnap 15.00 órakor **ökumenikus istentisztelet**. Ezt követően 1956. október 23-ra emlékezünk egy előadás keretében.

Pénteki napokon, Stuttgarti délután, 18.00 órakor októberi ájtatosság, majd szentmise. A híveket október 2-án, 9-én, 16-án és 23-án várjuk.

*

Weingarteni programjaink

Csütörtöki napokon, azaz **október 8-én és 22-én 17.30 órakor *Weingarteni délután*** a 14 Nothelfer Kapelle-ben. Októberi ájtatosságot imádkozunk, utána szentmise, keretében katekézis.

2026. október 30-án, pénteken, 17.00 órakor a **Marienkirche**-ben **Ft. Fábián András** primíciás szentmisét tart.

*

Ulmi egyházközségi búcsú

Október 11-én, vasárnap 15.00 órakor **Magyarok Nagyasszonya egyházközségi búcsú**, majd ezt követően agapé.

*

Heidenheim – ökumenikus istentisztelet

Október 17-én, 15.30 órakor Heidenheimban **ökumenikus istentisztelet**, ezt követően agapé.

Ellenben vannak dolgok, amelyek nem változtak: a hit, az anyanyelv, az összetartozás és egymás szolgálata. Ezek azok a kövek, amelyek ma is összetartanak bennünket.

Mert közösséget nem csupán programokkal és rendezvényekkel építünk. Közösséget építünk minden találkozással, minden odafigyeléssel, minden kimondott jó szóval. Amikor időt adunk egymásnak, amikor hordozzuk a másik örömét és terhét, amikor nemcsak várjuk, hogy mások tegyenek valamit a közösségért, hanem mi magunk is hozzáteesszük a magunk követ.

A globalizáció világában, túl a visszatekintésen, reménnyel és bizakodással szívünkben építünk tovább. A múlt köveiből, a jelen szolgálatából és a jövőbe vetett reménységből. A közösség nem befejezett épület. Mi magunk is „élő kövek” vagyunk benne. Bizonynal egyszer majd rólunk is azt mondják: ők is letettek egy követ, amelyre mások tovább tudtak építeni.

Tibor atya

SZENTMISÉK

Reutlingen	október 3	szombat	16.30 óra
Schwäbisch-Gmünd	október 4	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	október 4	vasárnap	15.00 óra
Munderkingen	október 10	szombat	16.00 óra
Friedrichshafen	október 11	vasárnap	10.15 óra
Ulm – egyházközségi búcsú!!!	október 11	vasárnap	15.00 óra
Heidenheim – ökumenikus istentisztelet!	október 17	szombat	15.30 óra
Ludwigsburg	október 18	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart – ökumenikus istentisztelet!	október 18	vasárnap	15.00 óra
Tuttlingen	október 24	szombat	16.00 óra
Böblingen (St. Klemens Kirche!)	október 25	vasárnap	9.30 óra
Eislingen	október 25	vasárnap	15.00 óra
Weingarten (St. Maria Kirche!)	október 30	péntek	17.00 óra
Balingen	október 31	szombat	16.00 óra
Schwäbisch - Gmünd – Mindenszentek ünnepe	november 01	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart – Mindenszentek ünnepe	november 01	vasárnap	15.00 óra
Weingarten – Halottak napja	november 02	hétfő	10.00 óra
Ulm – Halottak napja	november 02	hétfő	15.00 óra
Stuttgart – Halottak napja – Gablenbergi temető!	november 02	hétfő	18.00 óra

Szerkesztők: Bandean Andrea, Dr. Czupper-Váraljai Ágnes,
Dávid Melinda, Muresan Rita és Merlász Tibor
Tördelők: Pap Lőránt-A. (felixio GmbH)
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdékanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600